

**1 DE MAIG S'HO VOLEN
2012 CARREGAR
TOT** ELS DRETS
LABORALS I SOCIALS

**TREBALL
DRETS
DIGNITAT**

Manifestacions
BARCELONA: 11.30 h. Rda. Sant Pere / Pg. de Gràcia
GIRONA: 12 h. Pl. Independència
LLEIDA: 12 h. Pl. del Treball
TARRAGONA: 19 h. Pl. Imperial Tàrraco
TORTOSA: 12 h. Pl. del Carrilet

Les xifres de l'atur del primer trimestre pugen a cotes històriques

Avui s'han conegut les dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA) fetes públiques per l'Institut Nacional d'Estadística relatives al primer trimestre de l'any. Segons l'EPA, Catalunya ha tancat amb un total de 863.900 aturats (22,16%), amb 61.500 més que el trimestre anterior. En el conjunt de l'Estat, l'atur va pujar en 365.900 persones, el que fa que la xifra total arribi ja als 5.639.500 persones (24,44%). Aquestes dades demostren que els sindicats tenim raó quan asseguram que les polítiques d'austeritat, retallades indiscriminades i reformes injustes ens estan portant a un pou sense sortida on els treballadors i les treballadores estan pagant les descomunals factures de la crisi. Les xifres de l'atur són d'hecatombe social i fan que sigui extremadament urgent un gir radical de les decisions econòmiques, socials i laborals del Govern central i de Catalunya que estan arruïnant el nostre país. Des de CCOO cridem a la mobilització el proper diumenge 29 d'abril i el dimarts 1 de maig per exigir la retirada de la reforma laboral i de les retallades brutals en educació, sanitat i serveis socials que han paralytitzat l'activitat econòmica i estan desmantellant el nostre estat del benestar. Cal aturar la disbaixa dels nostres governs que s'ho estan carregant tot.

TOTS I TOTES A LES MANIFESTACIONS DEL PRIMER DE MAIG!!

... I EL DIUMENGE 29, CONCENTRACIONS CONTRA LES RETALLADES

A tot l'Estat estan convocades el proper diumenge, 29 d'abril, manifestacions i concentracions contra les retallades socials que està duent a terme el Govern del Partit Popular, molt especialment a la sanitat i l'educació. A Catalunya tindran lloc diferents concentracions que us detallam i us convidem a participar:

Barcelona, 12 h. Plaça de Sant Jaume
Granollers, 12 h. Plaça de la Porxada
Mataró, 12 h. La Riera, davant l'Ajuntament
Cornellà de Llobregat, 11.30 h. davant l'Ajuntament

Manifest unitari 1r de Maig de 2012

TREBALL, DRETS, DIGNITAT

Celebrem aquest Primer de Maig, Dia Internacional del Treball, en una situació d'aprofundiment de la crisi global. Després de cinc anys de crisi financera, el fracàs de les polítiques neoliberals és un fet inqüestionable que té com a conseqüències més destrucció d'ocupació, més pobresa i més desigualtats. És per això que des de la Confederació Sindical Internacional (CSI) i la Confederació Europea de Sindicats (CES) fem una crida a la mobilització sindical internacional per reclamar una sortida social a la crisi, amb altres polítiques que impulsin el creixement econòmic i l'ocupació i que preservin la cohesió social.

A Europa, les polítiques d'austeritat impulsades per les institucions de la UE, encapçalades pel Govern alemany i amb la complicitat de la Comissió Europea, estan posant en risc el model social europeu. L'obsessió per la reducció del dèficit, les reformes estructurals del mercat de treball, les reformes dels sistemes de protecció social i la falta de polítiques d'estímul estan aprofundint la recessió econòmica mentre augmenta el risc de fallida dels països perifèrics. Per això, des de la CES reclamem una Europa dels drets i dels valors, i no una Europa dels mercats.

A Espanya i a Catalunya la continuació de les polítiques iniciades el 2010 està abocant el país a una nova recessió econòmica que comporta més atur, precarietat laboral, l'augment de la bretxa entre rics i pobres, i més famílies per sota del llindar de la pobresa.

L'atur, la precarietat i la falta d'expectatives laborals de les persones joves limiten la seva possibilitat d'emancipació i estan fent que l'emigració sigui l'alternativa de les persones més preparades, amb la consegüent pèrdua de talent de les generacions més joves.

Unes polítiques que perjudiquen especialment les persones amb més dificultats al mercat laboral, com les dones, els aturats de llarga durada o les persones immigrants, i que posen en risc els drets aconseguits en matèria d'igualtat de gènere.

A Catalunya, la contínua política del Govern de CiU de retallades de plantilles i sous de funcionaris, l'augment de taxes, el copagament sanitari, les privatitzacions, etc., estan generant més atur, afebleixen el consum i posen en perill la qualitat dels serveis públics. Amb l'argument que no hi ha cap altra opció, obvien altres solucions i eliminen impos-

tos, com el de successions, que evitarien una part de les retallades.

L'arribada del PP al Govern ha aprofundit les polítiques neoliberals, que comporten un greu retrocés en els drets laborals i socials, i en les llibertats civils. La reforma laboral, que va ser contestada per milions de persones en la vaga general del 29-M, significa un atemptat als drets laborals bàsics dels treballadors i les treballadores: acomiadament fàcil i barat, més poder unilateral perquè l'empresari canviï les condicions laborals, nou contracte amb menys drets, retrocés en la negociació col·lectiva... Una reforma que comportarà més atur i el retorn als drets laborals de l'inici de la democràcia. Aquesta reforma laboral, com l'anterior, ja és un fracàs. Així ho constaten els increments d'expedients de regulació d'ocupació i els índexs d'atur. Lluny de crear ocupació, genera més precarietat i inestabilitat.

Les retallades socials, sobretot en educació i sanitat, les mesures de copagament, els increments de taxes universitàries i les rebaixes de beques i ajuts socials posen al límit els serveis públics i fan perillar el futur de l'estat del benestar.

És un retrocés preocupant en els drets civils i en les llibertats personals i col·lectives: l'atac a la pluralitat de RTVE, el qüestionament del dret a l'avortament i la criminalització de les organitzacions sindicals i del dret de manifestació. De nou, CCOO i UGT de Catalunya volem reclamar la posada en llibertat dels joves estudiants detinguts el matí del 29-M, empresonats de manera injusta i injustificada.

Un preocupant qüestionament del model d'estat, que, d'una banda, pretén recentralitzar les competències autonòmiques i, de l'altra, limitar l'autogovern a través de la llei d'estabilitat pressupostària. UGT i CCOO de Catalunya rebutgem qualsevol intent de limitar l'autogovern de Catalunya i recordem que la millor manera de defensar-lo és posant la capacitat competencial al servei de la majoria de la població, acabant amb les inútils i injustes retallades i afavorint marcs de concertació social. D'altra banda, reclamem un millor i just finançament per a Catalunya.

Unes polítiques desequilibrades que fan recaure les retallades i els increments d'impostos en les persones assalariades, autònomes, aturades i pensionistes. Mentre que les grans fortunes continuen sense pagar proporcionalment a la seva riquesa, les

rendes del capital paguen menys impostos que les del treball i s'amnistia fiscalment els defraudadors i evasors d'impostos. A més, no hi ha retallades per a algunes institucions, com l'església.

Un govern que continua ajudant bancs i caixes per arreglar els seus problemes de solvència, però sense condicionar-ho al fet que torni a fluir el crèdit a les empreses, ni protegeix els drets dels estalviadors atrapats per les participacions preferents o el dret a l'habitatge de les persones que no poden fer front al pagament de la hipoteca. Per això, CCOO i UGT de Catalunya, juntament amb altres entitats socials, hem impulsat la recollida de signatures a través d'una iniciativa legislativa popular en defensa del dret de l'habitatge i en contra dels desnonaments.

La ciutadania de Catalunya i Espanya ha mostrat al carrer el rebuig al desmantellament de l'estat del benestar que hipoteca el nostre futur i ens condemna a més atur i més pobresa, i desequilibra el país a favor d'uns quants. I també ha expressat el rebuig i la indignació amb la política i la seva incapacitat per fer de contrapoder dels interessos privats.

Hi ha alternatives. Calen polítiques d'estímul i inversió pública que permetin recuperar l'activitat econòmica i l'ocupació. Hi ha diners per fer-ho a través d'una reforma fiscal que faci pagar els que més guanyen, que persegueixi el frau i l'evasió fiscal, i que posi en marxa un impost sobre les transaccions financeres.

UGT i CCOO de Catalunya hem demostrat que es pot modernitzar el mercat de treball sense eliminar drets, amb la signatura de l'Acord per a l'ocupació i la negociació col·lectiva i l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC) signat amb la patronal. Per això, rebutgem la reforma laboral unilateral aprovada pel Govern i les polítiques de retallades a Catalunya i Espanya, i reclamem la necessitat d'un gran acord social i polític per a la reactivació econòmica i l'ocupació i la cohesió social.

CCOO i UGT de Catalunya instem el conjunt de treballadors i treballadores a continuar expressant el rebuig a aquestes polítiques ineficaces, injustes i inútils el proper Primer de Maig.

**Perquè s'ho volen carregar tot:
TREBALL, DRETS I DIGNITAT.
VISCA EL PRIMER DE MAIG!**

Actes de la Setmana Cultural del 1r de Maig

ACTES DE CCOO DE CATALUNYA

14a Mostra de Cuines Obreres

3 de maig, a partir de les 18 h

Lloc: sales 11, 12 i 13 de CCOO de Catalunya, Barcelona

Organitza: Centre de Formació d'Adults Manuel Sacristán, Secretaria de Formació Sindical i Cultura

BARCELONÈS

Lliurament del 23è Premi Miquel Martí i Pol i 16è Premi José M. Valverde de poesia

5 de maig, 18 h

Lloc: sala d'actes de CCOO de Catalunya

Organitza: CCOO del Barcelonès

Novel·la Negra. Novel·la Social. *El llegat de Manuel Vázquez Montalbán*

8 de maig, a partir de les 18 h

Lloc: sales 11, 12 i 13 de CCOO de Catalunya

Organitza: Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya, Secretaria de Cultura de CCOO del Barcelonès

Col·labora: Fundació Cipriano García i Àrea de Cultura de la Secretaria de Formació Sindical i Cultura de CCOO

III Obert Internacional d'Escacs de Ciutat Vella

20 de maig, de 9 a 20 h

Lloc: local de CCOO de Catalunya

Organitza: CCOO del Barcelonès

ALT PENEDÈS GARRAF

Sardinada popular 2012

21 d'abril, a partir de les 10 h

Lloc: Masia Cabanyes de Vilanova i la Geltrú

Organitza: CCOO Alt Penedès-Garraf

TARRAGONA

Dinar popular del 1r de Maig

1r de Maig, 14.30 h

Lloc: Parc de Saavedra (av. Imperi Romà)

Organitza: CCOO de Tarragona

Presentació del llibre de lectura fàcil de la col·lecció "Llegim" de CCOO, *El nou món de la Sandy*, de Fina Niubó

9 de maig a les 15.30 h

Lloc: Constantí, Escola d'Adults - Oficina de Català, c. Sant Pere, núm. 49, Constantí

Organitza: CCOO de Tarragona

Presentació del llibre de lectura fàcil de la col·lecció "Llegim" de CCOO, *Les mateixes estrelles*, de Núria Martí

9 de maig a les 18 h.

Lloc: Tarragona, Biblioteca Pública de Tarragona, c. Fortuny, núm. 30, Tarragona

Organitza: CCOO de Tarragona

TORTOSA

7è Esmorzar popular del 1r de Maig

1r de Maig 09.00

Lloc: antic escorxador municipal (Remolins)

Organitzat: CCOO de les Terres de l'Ebre

VALLÈS OCCIDENTAL

Visita guiada "La industrialització de Terrassa i la classe obrera. Modernisme industrial i altres patrimonis històrics"

2 de juny, de 10 a 17.30 h

Lloc: Terrassa

Organitza: CCOO Baix Llobregat i CCOO del Vallès Occidental

BAIX LLOBREGAT

Aula García Nieto: presentació del llibre "Premi cohesió social i compromís cívic"

18 de maig, 18 h

Lloc: Sala d'actes CCOO Baix Llobregat

Organitza: CCOO Baix Llobregat

Concentració del Fòrum Social del Baix Llobregat per llegar el manifest del 1r de Maig

27 de maig, 11.30h

Lloc: plaça de l'ajuntament de Cornellà

Organitza: Fòrum Social del Baix Llobregat, CCOO Baix Llobregat

Visita guiada "La industrialització de Terrassa i la classe obrera. Modernisme industrial i altres patrimonis històrics"

2 de juny, de 10 a 17.30 h

Lloc: Terrassa

Organitza: CCOO Baix Llobregat i CCOO del Vallès Occidental

VALLÈS ORIENTAL - MARESME

Inauguració de l'exposició itinerant de la Fundació Pau i Solidaritat "Treballadores del món"

2 de maig, 18 h

Lloc: Granollers

Organitza: CCOO Vallès Oriental - Maresme, Fundació Pau i Solidaritat

Multitudinària manifestació contra les retallades en educació

Convocada pel Marc Unitari de la Comunitat Educativa, el passat dissabte, 21 d'abril, va tenir lloc a Barcelona una multitudinària manifestació contra les brutals retallades que està patint l'educació a Catalunya. Unes 30.000 persones van reclamar una educació de qualitat i van cridar contra les retallades dutes a terme pel Govern de la Generalitat i la nova tongada de mesures agressives anunciades pel Ministeri d'Educació. Una marea de globus grocs portats per nens i nenes, pares i mares, i professionals de l'ensenyament va omplir la Via Laietana per defensar col·lectivament el nostre sistema educatiu. Montse Ros, secretària general de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya, va puntualitzar que "no consentirem que els nostres fills tinguin una educació pitjor que la nostra". ■

Contra les mesures de reforma sanitària del Govern central

Davant l'anunci del Govern central d'imposar canvis en el sistema de pagament dels medicaments, CCOO de Catalunya ha criticat una decisió que pot ser el primer pas per al posterior establiment generalitzat de copagaments.

El sindicat creu que es tracta d'una decisió purament economicista que no servirà per racionalitzar el consum de medicaments en la sanitat pública i que, per contra, posarà en perill els principis d'equitat i justícia social, a més de perjudicar seriosament les persones amb menys recursos i més malaltes.

En el cas de Catalunya, resulta especialment preocupant pel fet que a aquesta pujada de preus —que afectarà assalariats, aturats i pensionistes— s'afegirà la mesura ja aprovada d'un euro per recepta. ■

Gravent & louverdrape aprofita la reforma laboral per retallar la plantilla

Per CCOO, el cas de Gravent & Louverdrape, de Barberà del Vallès, és un exemple d'empresa que s'ha aprofitat de la reforma laboral per fer una retallada dràstica de la plantilla i de les seves condicions de treball.

CCOO ja va denunciar a finals de febrer que l'empresa havia presentat un ERO d'extincions de manera oportunista. Després que les negociacions hagin finalitzat sense acord, Gravent & Louverdrape executarà l'expedient i acomiadarà 25 treballadors de manera immediata. A més, ha plantejat una rebaixa salarial del 10% sobre el salari congelat del 2010, canviar el Conveni provincial del metall per un conveni d'empresa, incrementar la flexibilitat horària i eliminar les millores voluntàries acordades amb la plantilla. La direcció també ha presentat un concurs de creditors, davant la situació d'insolència tècnica de l'empresa. En vista de tot això, els treballadors han decidit convocar una vaga indefinida. ■

Inici de la ILP per la dació en pagament retroactiva

El passat 18 d'abril va començar la campanya de recollida de signatures per la dació en pagament retroactiva, la paralització dels desnonaments i el lloguer social. Es tracta d'una proposta iniciada a Catalunya pels sindicats CCOO i UGT, la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC), l'Observatori DESC, la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya i la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca.

L'objectiu és impulsar una iniciativa legislativa popular (ILP) perquè el Congrés dels Diputats debati una llei que permeti ajudar els milers de famílies amb

càrregues hipotecàries que no poden assumir.

En l'actual context de crisi, s'estan produint molts desnonaments que afecten persones que han perdut la feina, moltes d'elles en situació d'atur de llarga durada. En el nostre país, es dona l'agreujant que, en cas d'impagament, l'entitat financera pot adjudicar-se l'habitatge pel 60% del seu valor de taxació i, a més, seguir reclamant la resta del deute pendent, tant a la persona afectada com als possibles avaladors.

Per combatre aquesta situació, que incideix dramàticament en els sectors socials més cas-

tigats per la crisi i col·lectius especialment vulnerables, la campanya vol recollir, abans del 31 d'octubre del 2012, les 500.000 signatures necessàries.

El procés i l'evolució d'aquesta ILP, d'àmbit estatal, es pot seguir al web:

www.quenotehipotequenlavida.org

Centenars de delegats i delegades de prevenció reclamen més salut a la feina

El Fossar de les Moreres de Barcelona era, aquest migdia, ple de delegats i delegades de prevenció de CCOO i UGT, que han reclamat més salut a la feina, en un acte que s'ha celebrat amb motiu del Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball, que es commemora demà, 28 d'abril. L'acció ha servit per reclamar una feina digna, segura i saludable. Els delegats han advertit que això només serà possible amb la presència dels sindicats a les empreses. Malgrat la baixada d'activitat laboral que s'ha produït al nostre país per culpa de la crisi, els accidents mortals han augmentat

a les empreses, cosa que significa una relaxació dels empresaris en matèria de prevenció i salut laboral. ■

Segueix-nos al **twitter**
@ccoocatalunya

CCOO

Ulrich Eckelmann, secretari general de la Federació Europea de Metal·lúrgics

“La política d'estalvi i d'austeritat dels governs de la UE comporta una disminució de la demanda i que la crisi s'aguditzï encara més”

L'11 d'abril passat, la Federació d'Indústria juntament amb la Secretaria de Formació Sindical i Cultura de CCOO de Catalunya van organitzar una jornada sobre la crisi a Europa i la política industrial. A l'acte va assistir el secretari general de la Federació Europea de Metal·lúrgics (FEM), Ulrich Eckelmann, que el proper 16 de maig es convertirà en el màxim responsable de la nova federació industrial europea, amb més de vuit milions d'afiliats. A un mes d'aquest congrés històric, el company va compartir amb nosaltres la seva anàlisi de la situació industrial a Europa.

■ En quina situació es troba en aquest moment, abril del 2012, la indústria europea?

La situació europea és prou tensa i diversa. Al sud d'Europa la situació de la indústria és molt dolenta. Al nord, el desenvolupament industrial és una mica millor, especialment als països que es beneficien de la situació alemanya: Polònia, República Txeca, Eslovàquia i, en part, també Hongria.

■ Abans ens donaves algunes dades de la situació dels països europeus en relació amb el 2005. Hem millorat?

Em preocupa profundament la indústria a l'oest europeu, i especialment la dels països del sud. I no penso en Grècia, on tots coneixem la situació, sinó en Espanya i Itàlia. A França la producció tampoc és la que hauria de ser. Mentre la producció industrial ha augmentat al centre d'Europa, això és, l'alemanya, la belga, la dels països de l'Est i l'escandinava, als altres països ha disminuït. Per posar un exemple, a França se n'ha perdut un 12% o un 13%, i a Itàlia, més d'un 15%, però a Grècia s'està arribant a un descens del 40%. Els països de l'Est s'han beneficiat fortament de la dinàmica alemanya. L'economia que més s'ha desenvolupat és la de Polònia, ja que en relació amb el 2005 ha crescut en un 60%; la txeca ho ha fet en un 40%, i l'eslovaca, en més d'un 40%.

■ Aquest creixement tan diferenciat sembla dir-nos que la política industrial europea no ha funcionat com ho hauria d'haver fet. Té sentit parlar d'una política industrial europea?

La veritat és que, ben mirat, no existeix una política industrial comuna europea. Les polítiques industrials continuen tenint un caràcter molt nacional. En l'àmbit europeu ens hem de fixar on són els centres industrials, que es troben, sobretot, al centre d'Europa, amb unes àrees d'influència que se'n poden beneficiar o no. Al llarg dels darrers anys, Europa ha patit molt pel desenvolupament dels mercats financers, especialment al sud, on la producció industrial ha baixat de manera notòria. Al mateix temps, altres indústries s'han aprofitat amb força del desenvolupament del Sud-est Asiàtic i Americà. El desenvolupament del Sud-est Asiàtic ha donat ales especialment a la indústria alemanya, a l'austríaca i a la suïssa, però també a la de l'Est europeu, que ha augmentat força les exportacions.

■ Què ens podem imaginar sota el concepte política industrial europea? Una coordinació de les capacitats industrials? L'orientació de les polítiques industrials cap a sectors emergents com el medi ambient o la tecnologia? Quines són en aquest sentit les propostes de la FEM?

Si volem desenvolupar una Europa unida, primer ens hauríem de preguntar cap a on volem que vagi Europa. I Europa no pot ser desenvolupada pels

mercats financers. Europa necessita una idea que sigui desenvolupada per les persones. Això comporta que nosaltres, com a sindicats, exigim més creixement, i sobretot un creixement qualitatiu. Necessitem persones amb més formació i més llocs de treball. Exigim una distribució justa de la renda i de la riquesa. També demanem més participació, més drets de ciutadania, més codecisó i més democràcia per a Europa. Si volem que Europa es desenvolupi, hem de pensar quines són les nostres necessitats. I aquí podem distingir macrotendències de les quals es pot aprofitar la indústria europea. Penso, per exemple, en el desafiament del canvi climàtic. La indústria europea se'n pot beneficiar si desenvolupa tecnologies que limitin les conseqüències negatives d'aquest canvi climàtic. Alguns països ho fan. D'altres no han aprofitat aquesta oportunitat. Però també necessitem un desenvolupament de les infraestructures europees. Els centres europeus han d'estar connectats no tan sols quant als transports sinó també quant a l'energia. Europa, en el seu conjunt, ha de convergir, no només pel que fa a la lliure circulació de les persones, de la qual cosa la ciutadania treu profit, sinó també pel que suposa el fet de viure i produir junts.

Un moment de la jornada

■ **Això suposa fortes inversions. En una situació de crisi en què aparentment no es disposa de recursos financers, com podem aconseguir que l'economia vagi en la direcció adient?**

En aquest moment estem veient a on ens porta el fet que tots els governs hagin començat a estalviar. Aquesta política d'estalvi i d'austeritat comporta una disminució de la demanda i que la crisi s'aguditzi encara més. Com a sindicats no ens hem cansat d'assenyalar-ho. Necessitem, en certa mesura, una política expansiva. Això, en la crisi actual, significa que els mercats financers han de ser continguts. No necessitem una desregulació, com es pensava ara fa deu anys, sinó una nova regulació, un nou ordre. Més enllà hem de pensar què és el que fem amb l'immens deute. S'han de trobar nous recursos financers, nous recursos econòmics. I si ens preguntem qui s'ha beneficiat de la crisi la resposta és clara: els inversos financers i els rics. Però: qui l'està pagant? Avui, se n'estan fent càrrec els ciutadans corrents. A les fortunes ningú els demana que passin per caixa. Nosaltres, com a sindicats, exigim ja fa molt temps un impost sobre les transaccions financeres, perquè es pagui per l'especulació, però, a més, perquè és necessari que a les fortunes se'ls apliquin mesures fiscals amb més intensitat. S'ha d'eliminar el frau fiscal. S'ha de començar a treballar també sobre els ingressos fiscals. Però els problemes al sud no s'arreglaran tan sols amb aquestes mesures. A Europa necessitem que es comenci a treballar de manera solidària i això significa que hi ha països més rics i països més pobres. Hem de començar a pensar que els primers donin suport als segons i això, parlant clar, significa una unió de transferències. Una Unió en la qual ens donem suport els uns als altres. Aquestes mesures de transferència afecten els drets, i, naturalment, també els deures de cada persona. Si ens obríssim una mica a aquesta idea i la Unió Europea es desenvolupés també segons criteris socials, per un costat trobaríem immensos potencials d'inversió i, per l'altre, seria possible finançar aquestes mesures d'inversió.

■ **Pagar impostos implica ocupació de qualitat. Fa molt temps que demanem feina de qualitat, però amb la crisi ens trobem amb una major segmentació del mercat laboral. Com podem canviar aquesta tendència?**

El fonament del benestar és el desenvolupament de la productivitat, i això vol dir que els països puguin treballar de manera més productiva, creant més valor afegit. La demanda tan sols la podem crear si els salaris que es paguen es corresponen amb el rendiment. Per aquesta raó els sindicats exigim des de fa temps el que anomenem *la fórmula de coordinació europea*. Els increments salarials s'han d'orientar, per un costat, a l'augment de la productivitat i, per l'altre, a l'augment dels preus de consum. Es tracta d'una fórmula relativament tècnica que garanteix una repartició raonable i justa. Però també necessitem treball de qualitat. Ens fa falta més educació, més formació, per poder produir productes amb un major rendiment, per poder estimular la recerca i el desenvolupament; en definitiva, per poder estar a l'altura dels reptes als quals s'enfronta la societat. Penseu, per exemple, a fer front al repte del canvi climàtic mitjançant tecnologies que necessitem, però que encara no estan inventades. Calen treballadors amb un elevat potencial, no tan sols professors universitaris. En efecte, en el cas del sector del metall i de l'electrònica calen, per exemple, treballadors altament qualificats.

■ **Per això, a escala europea hem de col·laborar més estretament per tal de defensar els interessos que compartim. Com reforçar l'acció sindical en l'àmbit europeu?**

Aquesta és precisament la meua feina. Apropar persones, fer convergir el treball sindical. A escala europea, la Federació Europea de Metal·lúrgics, que ben aviat serà una federació industrial europea, reuneix unes setanta organitzacions que treballen conjuntament en diferents àmbits. En primer lloc, en les polítiques industrials, però també en l'àmbit de les polítiques salarials i socials, en el de la política d'empresa i en el del diàleg social. Aquí es troben sindicalistes de països molt diferents, en comissions on discuteixen sobre problemàtiques diverses, on es plantegen propostes que intentem traslladar a la política europea, tot i que també a les polítiques nacionals.

■ **Lamentablement constatem que avui al diàleg social europeu no se li deixa prou espai per elaborar i traslladar propostes. Què passa en l'àmbit sectorial? Podem aventurar una negociació col·lectiva europea d'aquí a vint o trenta anys?**

Penso que començar amb grans projectes de negociació col·lectiva no és la solució. Ens hem de plantejar temes, consultar-nos i assessorar-nos entre nosaltres sobre com fer front, per

“Al maig ens convertirem en una gran federació industrial europea que es dirà Industry All. European Trade Union Federation. Hi convergiran les federacions del metall, de la química i l'energia, i del tèxtil. En total representarem vuit milions d'afiliats, cosa que suposa tres quartes parts de la indústria europea”

exemple, al treball precari. Podem constatar èxits importants mitjançant convenis conjunts a la nostra feina en l'àmbit de les empreses. Per exemple a Alstom, ThyssenKrupp o BMW, però també a altres multinacionals europees, on hem assolit una sèrie d'acords sobre diverses qüestions, no tan sols salarials, sinó també pel que fa a temes com la salut, la formació i l'educació, o en com tractar les qüestions que trobem en l'àmbit de la cogestió.

■ **Això ens porta als comitès d'empresa europeus i a l'important paper que poden tenir en el reforç de l'acció sindical a escala europea...**

Penso que els darrers anys hem fet molt, precisament en l'àmbit de les empreses. Si mirem vint anys enrere, crec que els diferents comitès d'empresa nacionals (CEE) es miraven els uns als altres amb certa desconfiança. Avui tenim una qualitat molt superior pel que fa a la nostra col·laboració, però també una base legal millor. Fa relativament poc es va millorar la directiva sobre els CEE. Avui tenim un bon nombre d'empreses amb un excel·lent nivell de col·laboració a escala europea. Aquesta col·laboració sempre s'acaba posant a prova quan una empresa es troba amb dificultats i es tracta de reestructurar. És aquí que es mostra realment si la solidaritat entre els treballadors i treballadores s'ha desenvolupat o si cadascú segueix pensant tan sols en els seus propis interessos. Això suposa un repte per als sindicats nacionals, però també a escala europea.

■ **Som a les portes del congrés que crearà una nova federació industrial europea. Quines són les expectatives?**

Al maig es fusionaran tres grans federacions. Les primeres conversacions les vam començar fa deu anys i ara ha arribat el moment. Al maig ens convertirem en una gran federació industrial europea que es dirà Industry All. European Trade Union Federation. Hi convergiran les federacions del metall, de la química i l'energia, i del tèxtil. En total representarem vuit milions d'afiliats, cosa que suposa tres quartes parts de la indústria europea. És un repte important que ja era hora que ens plantegéssim, perquè hi ha molts sectors industrials en què avui es treballa més estretament que fa vint anys. Per exemple, al sector del metall representem indústries de futur, per exemple maquinària o electrònica. En molts dels seus productes es treballa amb components que vénen fabricats de la química o del tèxtil, com en el cas dels seients per als automòbils. En aquest sentit, a la pràctica, existeix una interrelació de les activitats industrials que és molt superior al que teníem fins ara en l'àmbit sindical. Penso que ha arribat el moment en què també les nostres activitats sindicals convergeixin per poder desenvolupar una política industrial europea a escala europea. Espero que això també s'assumeixi a escala nacional.

■ **Els treballadors s'organitzen per fer front al repte d'una política industrial europea. Els empresaris estan també prou organitzats?**

Aquest és un punt fluix. A escala europea tenim el que coneixem com a *diàleg social*. En primer lloc, un diàleg social genèric en què la Confederació Europea de Sindicats debat amb els empresaris europeus sobre qüestions relatives, per exemple, a les polítiques d'ocupació o sanitàries, però també monetàries i financeres. En segon lloc, existeix un diàleg sectorial. En l'àmbit del metall aquest diàleg sectorial no és satisfactori, perquè els empresaris no tenen la voluntat de debatre de manera oberta sobre qüestions de política industrial. Per què? Doncs perquè el panorama dels empresaris està fortament fragmentat. Per un costat, tenim la patronal, però per l'altre també tenim les federacions industrials (*Industrieverbände*), i tots dos parlen massa poc entre ells. En realitat els sindicats hauríem de parlar al mateix temps amb les federacions industrials i amb les patronals en el marc del diàleg social. Fer-ho possible és el repte que m'he plantejat per als propers quatre anys. ■

Ricard Bellera